

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України
щодо регулювання правового режиму
на тимчасово окупованій території України

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 6:

в абзаці другому пункту 19 слова "Закону України "Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях" замінити словами "Закону України "Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України";

в абзаці першому пункту 21 слова "особи, які у період до набрання чинності Законом України "Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях" замінити словами та цифрами "особи, які у період до 23 лютого 2018 року включно";

2) в абзаці другому пункту 13 статті 9 слова "Закону України "Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях" замінити словами "Закону України "Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України".

2. У Законі України "Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 26, ст. 892 із наступними змінами):

1) преамбулу викласти в такій редакції:

"Верховна Рада України,

грунтуючись на Декларації про державний суверенітет України та Конституції України,

підкреслюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах міжнародно визнаного державного кордону є цілісною і недоторканною,

не визнаючи тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України,

підтверджуючи невіддільне суверенне право України на відновлення і збереження її територіальної цілісності в межах міжнародно визнаного державного кордону,

керуючись Статутом Організації Об'єднаних Націй та Декларацією про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин та співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй від 24 жовтня 1970 року, Заключного акта Народи з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року,

виходячи з того, що відповідно до пунктів "a", "b", "c", "d" та "g" статті 3 Резолюції 3314 (XXIX) Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй "Визначення агресії" від 14 грудня 1974 року застосування Російською Федерацією збройної сили проти України становить злочин збройної агресії та грубо порушує Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року та істотно порушило чинний на момент початку збройної агресії Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією від 31 травня 1997 року,

підтверджуючи Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором від 27 січня 2015 року № 129–VIII, а також Заяву Верховної Ради України "Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків" від 21 квітня 2015 року № 337–VIII, Заяву Верховної Ради України щодо ескалації російсько-українського збройного конфлікту від 30 березня 2021 року № 1356–IX, Заяву Верховної Ради України у зв'язку з визнанням Російською Федерацією незалежності незаконних самопроголошених

утворень на тимчасово окупованих територіях окремих районів Донецької та Луганської областей України від 22 лютого 2022 року № 2093–ІХ,

враховуючи низку заяв Верховної Ради України про порушення Російською Федерацією на тимчасово окупованій нею території України основоположних прав і свобод людини і громадянина, зокрема "Про утиски та недотримання прав українців у Росії та невідкладні заходи щодо задоволення національно-культурних та мовних потреб закордонних українців" від 17 червня 2014 року № 1331–VII, "Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України" від 22 липня 2014 року № 1596–VII, "Щодо протидії поширенню підтримуваного Російською Федерацією міжнародного тероризму" від 22 липня 2014 року № 1597–VII, "Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій "ДНР" та "ЛНР", які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян" від 4 лютого 2015 року № 145–VIII, "Про невизнання Україною легітимності виборів до Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації сьомого скликання, їх результатів і правових наслідків та, відповідно, складу, повноважень, актів та рішень Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації сьомого скликання" від 20 вересня 2016 року № 1527–VIII, "Щодо невизнання Україною легітимності виборів Президента Російської Федерації на тимчасово окупованих територіях України – Автономній Республіці Крим та місті Севастополі" від 22 березня 2018 року № 2371–VIII, "Щодо невизнання легітимності так званих місцевих виборів на тимчасово окупованих територіях України – в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі" від 11 вересня 2019 року № 66–ІХ, "Щодо нелегітимного проведення загальноросійського голосування по поправках до Конституції Російської Федерації на тимчасово окупованій території України – в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також залучення до голосування мешканців тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях з незаконно виданими паспортами громадянина Російської Федерації" від 17 липня 2020 року № 806–ІХ, "Щодо невизнання легітимності так званих місцевих виборів на тимчасово окупованих територіях України – в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі" від 30 вересня 2020 року № 932–ІХ, "Щодо незаконного затримання першого заступника голови Меджлісу кримськотатарського народу Нарімана Джелєлова та інших представників корінного кримськотатарського народу на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя державою-агресором Російською Федерацією" від 10 вересня 2021 року № 1749–ІХ, "Щодо нелегітимності виборів депутатів Державної Думи Російської Федерації 2021 року" від 22 вересня 2021 року № 1773–ІХ,

констатуючи, що у світлі положень IV Гаазької конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатка до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року одним із наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України стала тимчасова окупація частини території України,

виходячи з положень резолюцій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй "Про територіальну цілісність України" від 27 березня 2014 року № 68/262, "Стан справ у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі (Україна)" A/RES/71/205 (2016), A/RES/72/190 (2017), A/RES/73/263 (2018), A/RES/74/168 (2019), A/RES/75/192 (2020), а також "Проблеми мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, а також частини Чорного та Азовського морів" A/RES/73/194 (2018), A/RES/74/17 (2019), A/RES/75/29 (2020), які підкреслюють нелегітимність проведення в Автономній Республіці Крим референдуму, визнають Автономну Республіку Крим та місто Севастополь територією, тимчасово окупованою Російською Федерацією, і закликають міжнародне співтовариство не визнавати будь-яку зміну статусу Автономної Республіки Крим і міста Севастополя на основі результатів зазначеного референдуму,

беручи до уваги Резолюцію Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй "Агресія проти України" A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року, якою визнається, що Росія вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН, і якою від Російської Федерації вимагається припинити збройну агресію проти України, включаючи також деокупацію Криму та Донбасу, негайно, повністю та безумовно вивести всі свої збройні сили з території України в межах її міжнародно визнаних кордонів,

враховуючи проміжне рішення Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року, відповідно до якого на найвищому юридичному рівні констатовано факт вторгнення Росії на територію України,

відзначаючи, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України,

беручи до уваги, що Російська Федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської

Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України,

відзначаючи, що дії Російської Федерації на території України грубо порушують принципи та норми міжнародного права,

залишаючись відданою курсу політико-дипломатичного врегулювання конфліктів на основі принципів і норм міжнародного права та Статуту Організації Об'єднаних Націй,

підтверджуючи невіддільне суверенне право України на самооборону відповідно до статті 51 Статуту Організації Об'єднаних Націй,

враховуючи, що основою гуманітарної, соціальної та економічної політики держави Україна стосовно населення тимчасово окупованої території України є захист і повноцінна реалізація національно-культурних, соціальних та політичних прав громадян України, у тому числі корінних народів та національних меншин,

підтверджуючи Заяву Верховної Ради України "Про відступ України від окремих зобов'язань, визначених Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав і основоположних свобод", схвалену Постановою Верховної Ради України від 21 травня 2015 року № 462-VIII,

приймає цей Закон, що має на меті визначити особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях України";

2) частини першу і другу статті 1 викласти в такій редакції:

"1. Тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Правовий статус тимчасово окупованої території, а також правовий режим на тимчасово окупованій території визначаються цим Законом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права.

Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

2. Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року.

Окремі об'єкти нафтогазовидобування в межах континентального шельфу України є окупованими Російською Федерацією з 19 лютого 2014 року. Перелік таких об'єктів визначається Кабінетом Міністрів України.

Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року.

Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року. Межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях з цієї дати, визначено Президентом України за поданням Міністерства оборони України, підготовленим на основі пропозицій Генерального штабу Збройних Сил України";

3) доповнити статтею 1¹ такого змісту:

"Стаття 1¹. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) адміністративна межа – умовна лінія на поверхні землі між тимчасово окупованою територією та іншою територією України, на прилеглих територіях до якої не ведуться бойові дії;

2) гуманітарний коридор – тимчасово демілітаризована за домовленістю між уповноваженими представниками України та представниками збройних формувань Російської Федерації та/або окупаційної адміністрації Російської Федерації зона, призначена для забезпечення безпечного транзиту гуманітарної допомоги на тимчасово окуповану територію та/або надання медичної допомоги цивільному населенню та пораненим на тимчасово

окупованій території та/або евакуації цивільного населення, поранених та загиблих з тимчасово окупованої території;

3) деокупація – комплекс заходів державної політики, наслідком яких є повна відсутність на території України, що була тимчасово окупована, збройних формувань Російської Федерації і окупаційної адміністрації Російської Федерації та встановлення загального ефективного контролю України на цій території (повернення тимчасово окупованої території під загальну юрисдикцію України та відновлення конституційного ладу України на цій території);

4) збройні формування Російської Федерації – регулярні з'єднання і підрозділи, підпорядковані Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділи та спеціальні формування, підпорядковані іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхні радники, інструктори та іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані та фінансовані Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України;

5) лінія зіткнення – умовна лінія на поверхні землі між тимчасово окупованою територією та іншою територією України, на прилеглих територіях до якої ведуться бойові дії;

6) окупаційна адміністрація Російської Федерації – сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг;

7) тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації";

4) у статті 3:

пункти 1 і 2 частини першої викласти в такій редакції:

"1) сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях;

2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилегло до узбережжя континентального шельфу України, внутрішні морські води, прилеглі до сухопутної території інших тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України";

частини другу і третю викласти в такій редакції:

"2. Адміністративна межа між тимчасово окупованою територією та іншою територією України визначається Кабінетом Міністрів України.

На адміністративній межі між тимчасово окупованою територією та іншою територією України рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним в дію Указом Президента України, може запроваджуватися тимчасовий прикордонний контроль.

3. Лінія зіткнення між тимчасово окупованою територією та іншою територією України визначається Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства оборони України, підготовленим на основі пропозицій Генерального штабу Збройних Сил України";

5) у статті 4:

у частині першій слова "меж тимчасово окупованої території" замінити словами "адміністративної межі та лінії зіткнення між тимчасово окупованою територією та іншою територією України";

в абзаці першому частини третьої слово "виключно" виключити;

б) доповнити статтею 4¹ такого змісту:

"Стаття 4¹. Цілі державної політики на тимчасово окупованій території

1. Цілями державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованій території є:

1) деокупація тимчасово окупованої території;

2) забезпечення захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у передбаченому законом обсязі;

3) забезпечення незалежності, єдності та територіальної цілісності України.

2. Правовою підставою для відсічі збройної агресії Російської Федерації та відновлення територіальної цілісності України є Конституція України, законодавство України та стаття 51 Статуту Організації Об'єднаних Націй.

3. Для забезпечення державного суверенітету України, національної безпеки, відсічі збройної агресії Російської Федерації органи державної влади, в тому числі органи сектору безпеки і оборони, їх посадові особи, діючи на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України:

1) здійснюють відповідно до Конституції України та законів України заходи для відновлення територіальної цілісності України;

2) вживають заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі збройної агресії Російської Федерації;

3) вживають заходів для захисту прав і свобод цивільного населення;

4) здійснюють із додержанням міжнародних зобов'язань України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципів і норм міжнародного права політико-дипломатичні, санкційні та інші заходи з метою відновлення територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаного державного кордону;

5) розвивають із залученням ресурсів держави та міжнародної допомоги оборонний і безпековий потенціал України з метою відсічі збройній агресії Російської Федерації;

6) забезпечують комплексний розвиток безпекової, економічної, інформаційно-телекомунікаційної, соціальної та гуманітарної інфраструктури на територіях, прилеглих до тимчасово окупованих територій;

7) реалізують відповідно до документів стратегічного оборонного планування заходи зі зміцнення оборонних і безпекових спроможностей України;

8) використовують механізми двосторонньої міжнародної співпраці, міжнародних організацій та міжнародних судових інстанцій з метою збереження та посилення санкцій, що застосовуються до Російської Федерації членами міжнародного співтовариства, притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності за воєнні злочини, злочини геноциду, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, відбудови та відновлення знищеної внаслідок збройної агресії Російської Федерації інфраструктури України";

7) статтю 5 викласти в такій редакції:

"Стаття 5. Захист прав і свобод людини і громадянина на тимчасово окупованій території"

1. Україна вживає всіх необхідних заходів щодо гарантування прав і свобод людини і громадянина, передбачених Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, усім громадянам України, які проживають на тимчасово окупованій території.

2. Основними напрямками захисту прав і свобод цивільного населення на тимчасово окупованих територіях є:

1) захист основоположних політичних і громадянських, економічних, соціальних, культурних та інших прав і свобод людини;

2) вжиття заходів для звільнення всіх незаконно затриманих чи утримуваних Російською Федерацією або окупаційною адміністрацією Російської Федерації громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебували на момент їх затримання на території України;

3) сприяння забезпеченню відновлення порушених матеріальних прав;

4) сприяння забезпеченню соціально-економічних, екологічних та культурних потреб, зокрема шляхом реалізації заходів, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій, на виконання відповідних рішень Кабінету Міністрів України;

5) надання правової та гуманітарної допомоги, у тому числі із залученням міжнародної допомоги, зокрема надання медичних та соціальних послуг на контрольованих Україною територіях;

6) сприяння підтриманню культурних зв'язків;

7) забезпечення доступу до закладів освіти та засобів масової інформації України.

3. За фізичними особами незалежно від перебування їх на обліку як внутрішньо переміщених осіб чи від набуття ними спеціального правового статусу та за юридичними особами зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території, якщо таке майно набуто відповідно до законів України.

4. Україна зобов'язується підтримувати і забезпечувати економічні, фінансові, політичні, соціальні, інформаційні, культурні та інші зв'язки з громадянами України, які проживають на тимчасово окупованій території.

5. Російська Федерація як держава-окупант відповідно до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатка до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, Женевської

конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року несе відповідальність за порушення захисту прав цивільного населення.

6. Примусове автоматичне набуття громадянами України, які проживають на тимчасово окупованій території, громадянства Російської Федерації не визнається Україною та не є підставою для втрати громадянства України.

7. Кабінет Міністрів України здійснює постійний моніторинг стану дотримання прав і свобод людини і громадянина на тимчасово окупованій території, за результатами якого оприлюднює та надає відповідну інформацію міжнародним організаціям у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина та вживає необхідних заходів (у тому числі через міжвідомчий координаційний орган) для узагальнення правової позиції держави у питанні відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації та підготовки і супроводження консолідованої претензії України до Російської Федерації щодо реалізації її міжнародно-правової відповідальності за збройну агресію проти України.

8. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини здійснює парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина на тимчасово окупованих територіях та, у разі необхідності, представляє Верховній Раді України спеціальну доповідь про стан додержання прав і свобод людини і громадянина на цих територіях.

9. Відшкодування матеріальної та моральної шкоди, заподіяної внаслідок тимчасової окупації державі Україна, юридичним особам, громадським об'єднанням, громадянам України, іноземцям та особам без громадянства, у повному обсязі покладається на Російську Федерацію як на державу, що здійснює окупацію.

Держава Україна всіма можливими засобами сприяє відшкодуванню матеріальної та моральної шкоди Російською Федерацією.

10. Держава Україна не несе відповідальності за незаконні дії Російської Федерації чи її окупаційної адміністрації на тимчасово окупованих територіях або за прийняті ними незаконні рішення.

11. Особливості реалізації інших прав і свобод цивільного населення та вчинення правочинів на тимчасово окупованій території визначаються цим та іншими законами України.

12. Громадяни України, які проживають на тимчасово окупованій території, мають право на безоплатну вторинну правову допомогу з питань, пов'язаних із захистом порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб (у тому числі про відшкодування шкоди, завданої внаслідок обмеження у здійсненні права власності на нерухоме майно або його

знищення, пошкодження) у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації та тимчасовою окупацією території України, в порядку, встановленому Законом України "Про безоплатну правову допомогу";

8) доповнити статтею 5¹ такого змісту:

"Стаття 5¹. Захист культурної спадщини на тимчасово окупованій території

1. Відповідальність за охорону культурної спадщини на тимчасово окупованій території покладається на Російську Федерацію як на державу, що здійснює окупацію, відповідно до норм і принципів міжнародного права";

9) у частині дванадцятій статті 7:

абзац другий після слів "на тимчасово окупованій території" доповнити словами "а також у населених пунктах на лінії зіткнення";

в абзаці третьому слова "професійно-технічної" замінити словами "професійної (професійно-технічної)";

в абзаці четвертому слова "освіти в закладах загальної середньої освіти" замінити словами "освіти в закладах освіти", а слова "атестацію в закладах загальної середньої освіти" – словами "атестацію у відповідних закладах освіти";

абзаци п'ятий і шостий викласти в такій редакції:

"Особи, зазначені в абзацах першому і другому цієї частини, здобувають на конкурсних засадах вищу, фахову передвищу та професійну (професійно-технічну) освіту за кошти державного бюджету, зокрема на умовах державного замовлення, у порядку та в межах квот, визначених центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Особи, зазначені в абзацах першому і другому цієї частини, які завершили здобуття вищої освіти на тимчасово окупованій території, мають право на проходження атестації для визнання здобутих кваліфікацій, результатів навчання та періодів навчання у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, за винятком осіб, які здобуття вищої освіти на тимчасово окупованій території почали після дати початку тимчасової окупації відповідної території";

10) у статті 8:

у частині третій слова "на таких виборах або всеукраїнському референдумі" замінити словами "на виборах або референдумі, передбачених частиною другою цієї статті";

у частині четвертій слова "в межах Автономної Республіки Крим чи міста Севастополя" замінити словами "на тимчасово окупованій території";

у частині шостій слова "на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя" замінити словами "на тимчасово окупованій території";

11) частину третю статті 9 доповнити словами "крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану";

12) у статті 10:

частину першу замінити двома новими частинами такого змісту:

"1. Громадяни України мають право на вільний та безперешкодний виїзд з тимчасово окупованої території на іншу територію України. Такий виїзд може здійснюватися:

1) через адміністративну межу у випадку, передбаченому частиною третьою статті 3 цього Закону, – через контрольні пункти в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль, за умови пред'явлення будь-якого документа, визначеного статтею 5 Закону України "Про громадянство України" або статтею 2 Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України";

2) через лінію зіткнення – через гуманітарні коридори, організовані представниками державних органів, а також у будь-який інший доступний для них спосіб.

2. Громадяни України мають право на в'їзд на окуповану територію у випадку, передбаченому частиною третьою статті 3 цього Закону, – через контрольні пункти в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль, за умови пред'явлення будь-якого документа, визначеного статтею 5 Закону України "Про громадянство України" або статтею 2 Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України".

У разі проведення на окупованій території бойових дій в'їзд громадян України на тимчасово окуповану територію у зв'язку із загрозою їх життю та здоров'ю обмежується на період проведення бойових дій".

У зв'язку з цим частини другу – п'яту вважати відповідно частинами третьою – шостою;

у частині третій після слів "Іноземці та особи без громадянства" доповнити словами "які перебувають на території України на законних підставах", а слова "лише через контрольні пункти в'їзду-виїзду, в яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль" замінити словами "в порядку, встановленому частинами першою та другою цієї статті";

13) частину восьму статті 11 виключити;

14) частини першу – третю статті 12 викласти в такій редакції:

"1. У разі неможливості здійснення правосуддя судами, розташованими на тимчасово окупованих територіях, територіальна підсудність судових справ, що розглядаються у таких судах, визначається в порядку, передбаченому частиною сьомою статті 147 Закону України "Про судоустрій і статус суддів".

Справи, що перебувають у провадженні судів, розташованих на тимчасово окупованих територіях, розгляд яких не закінчено ухваленням судового рішення, передаються іншим судам відповідно до встановленої законом підсудності, з урахуванням положень частини сьомої статті 147 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", протягом двадцяти робочих днів з дня встановлення такої підсудності або в інший розумний строк.

2. Підслідність кримінальних правопорушень, вчинених на тимчасово окупованій території, визначається Генеральним прокурором або першим заступником чи заступником Генерального прокурора, який виконує обов'язки Генерального прокурора. Матеріали досудового розслідування щодо кримінальних правопорушень, кримінальні провадження щодо яких знаходяться на стадії досудового розслідування, повинні бути передані у розумний строк органам досудового розслідування, визначеним Генеральним прокурором або першим заступником чи заступником Генерального прокурора, який виконує обов'язки Генерального прокурора.

3. Порядок вручення повістки про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, а також правові наслідки ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, визначаються Кримінальним процесуальним кодексом України";

15) частини першу і другу статті 12¹ викласти в такій редакції:

"1. Якщо остання відома адреса місця проживання (перебування), місцезнаходження чи місця роботи учасників справи знаходиться на тимчасово окупованій території, суд викликає або повідомляє учасників справи, які не мають офіційної електронної адреси, про дату, час і місце першого судового засідання у справі через оголошення на офіційному веб-сайті судової влади України, яке повинно бути розміщене не пізніше ніж за двадцять днів до дати відповідного судового засідання.

Суд викликає або повідомляє таких учасників справи про дату, час і місце інших судових засідань чи про вчинення відповідної процесуальної дії через оголошення на офіційному веб-сайті судової влади України, яке повинно бути розміщене не пізніше ніж за десять днів до дати відповідного судового засідання або вчинення відповідної процесуальної дії.

З опублікуванням такого оголошення відповідач вважається повідомленим про дату, час і місце розгляду справи.

2. Учасники справи, остання відома адреса місця проживання (перебування) чи місцезнаходження яких знаходиться на тимчасово окупованій території і які не мають офіційної електронної адреси, повідомляються про ухвалення відповідного судового рішення шляхом розміщення інформації на офіційному веб-порталі судової влади з посиланням на веб-адресу такого судового рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень або шляхом розміщення тексту відповідного судового рішення на офіційному веб-порталі судової влади України, з урахуванням вимог, визначених Законом України "Про доступ до судових рішень", у разі обмеження доступу до Єдиного державного реєстру судових рішень.

З моменту розміщення такої інформації вважається, що особа отримала судове рішення";

16) у статті 13:

у частині четвертій слова "Автономної Республіки Крим та міста Севастополя" замінити словами "відповідних адміністративно-територіальних одиниць", а слова "на цій території" – словами "на тимчасово окупованій території";

у частині дев'ятій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"9. Ліцензії, надані суб'єктам господарювання до набрання чинності цим Законом (а для територій України, що були тимчасово окуповані Російською Федерацією після набрання чинності цим Законом – до тимчасової окупації цієї території України) відповідно до закону про ліцензування видів господарської діяльності, документи (включаючи сертифікати), видані відповідно до закону до 1 січня 2018 року, та документи про відповідність, надані відповідно до Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності", документи дозвільного характеру, надані згідно із Законом України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності";

у пункті "б" слова "центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику" замінити словами "центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову політику";

у пункті "в" слова "втрачає чинність Закон України "Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України" замінити словами "здійснено деокупацію відповідної тимчасово окупованої території";

17) частини другу – шосту статті 13¹ викласти в такій редакції:

"2. На період тимчасової окупації переміщення товарів (робіт, послуг) з тимчасово окупованої території на іншу територію України та/або з іншої

території України на тимчасово окуповану територію усіма видами транспорту, в тому числі автомобільним, залізничним, повітряним та трубопровідним транспортом, а також лініями електропередач та гідротехнічними спорудами, заборонено, за винятком випадків, передбачених частинами третьою та четвертою цієї статті.

Переміщення товарів, маркування (етикетування) яких свідчить про вироблення таких товарів на тимчасово окупованій території, забороняється, крім речей, які віднесені до особистих речей, що переміщуються у ручній поклажі та/або супроводжуваному багажі відповідно до частин третьої та четвертої цієї статті.

Контроль в'їзду-виїзду з метою виявлення, запобігання переміщенню товарів на тимчасово окуповану територію та з такої території в межах контрольних пунктів в'їзду-виїзду, а також поза межами контрольних пунктів в'їзду-виїзду проводять уповноважені службові особи Державної прикордонної служби України.

3. Переміщення товарів фізичними особами через адміністративну межу може здійснюватися у випадку, передбаченому частиною третьою статті 3 цього Закону, через контрольні пункти в'їзду-виїзду, в яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль.

Фізичним особам дозволяється переміщення через адміністративну межу на тимчасово окуповану територію та з тимчасово окупованої території особистих речей у ручній поклажі та супроводжуваному багажі.

Громадяни, у разі необхідності евакуації з тимчасово окупованої території на іншу територію України, мають право вивезення з тимчасово окупованої території на іншу територію України через адміністративну межу особистих речей та майна, що були у вжитку, які, на їхній розсуд, необхідні для облаштування на новому місці проживання, включаючи меблі, побутову техніку та інші предмети домашнього вжитку.

Порядок в'їзду осіб, переміщення товарів на тимчасово окуповану територію України і виїзду осіб, переміщення товарів з такої території затверджується Кабінетом Міністрів України.

Перелік і обсяги (вартість/вага/кількість) обмежених або заборонених до переміщення через адміністративну межу товарів, а також товарів, які можуть бути віднесені до особистих речей, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій.

4. Фізичні особи при здійсненні евакуації через лінію зіткнення по гуманітарному коридору мають право вивезення з тимчасово окупованої території на іншу територію України особистих речей та майна, обсяг яких визначається організатором гуманітарного коридору залежно від способу евакуації.

При здійсненні евакуації через лінію зіткнення на власний розсуд фізична особа самостійно визначає обсяг переміщуваних через лінію розмежування особистих речей та майна.

5. Переміщення товарів через лінію зіткнення на окуповану територію можливе лише для надання гуманітарної допомоги для захисту цивільного населення, що перебуває на окупованій території.

6. Здійснення водопостачання на тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополь забороняється до відновлення на цій тимчасово окупованій території конституційного ладу України";

18) у статті 14:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 14. Особливості призупинення військової служби у військових формуваннях та служби в правоохоронних органах України, пов'язані з тимчасовою окупацією території";

частини першу і другу виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Громадяни, які проходять військову службу в утворених відповідно до законів України військових формуваннях чи службу в правоохоронних органах України, і щодо яких отримано документальне підтвердження про їх зарахування до збройних формувань Російської Федерації або спеціальних служб чи правоохоронних органів Російської Федерації, виключаються із списків особового складу відповідного військового формування чи правоохоронного органу України, а їх служба призупиняється в установленому порядку";

19) у статті 15:

у частині другій:

в абзаці першому слова "на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя" замінити словами "на території України, що була визнана відповідно до цього Закону тимчасово окупованою територією, до початку тимчасової окупації", слова "гуртожитках, розташованих на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, отриманих" – словами "гуртожитках, отриманих", а слова та цифри "станом на 1 січня 2014 року" – словами "до початку окупації відповідної території";

в абзаці другому слова та цифри "у 2014 році" замінити словами "до початку окупації відповідної території";

абзац другий частини шостої викласти в такій редакції:

"Положення цього пункту не поширюються на об'єкти житлової нерухомості, загальна площа якого перевищує показники, встановлені статтею 266 Податкового кодексу України";

20) у частині першій статті 16 слова "на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя" замінити словами "розташованих на тимчасово окупованій території України".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України "Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 10, ст. 54 із наступними змінами).

3. Кабінету Міністрів України вжити заходів до невідкладного оновлення та/або внесення змін до законодавства органів виконавчої влади, що впливають із цього Закону.

Президент України

м. Київ
21 квітня 2022 року
№ 2217-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ